

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان

﴿١﴾ إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ

فولادوند: آنگاه که آسمان زهم بشکافتد

مکارم: در آن هنگام که آسمان (کرات آسمانی) شکافته شود.

﴿٢﴾ وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ

فولادوند: و پروردگارش را فرمان برد و [چنین] سزد

مکارم: و تسلیم فرمان پروردگارش شود، و سزاوار است چنین باشد.

﴿٣﴾ وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ

فولادوند: و آنگاه که زمین کشیده شود

مکارم: و در آن هنگام که زمین گسترده شود.

﴿٤﴾ وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ

فولادوند: و آنچه را که در آن است بیرون افکند و تهی شود

مکارم: و آنچه در درون دارد بیرون افکند و خالی شود.

﴿٥﴾ وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ

فولادوند: و پروردگارش را فرمان برد و [چنین] سزد

مکارم: و تسلیم فرمان پروردگارش گردد، و شایسته است که چنین باشد.

﴿٦﴾ يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ

فولادوند: ای انسان حقا که تو به سوی پروردگار خود بسختی در تلاشی و او را ملاقات خواهی کرد

مکارم: ای انسان! تو با تلاش و رنج به سوی پروردگارت می‌روی و او را ملاقات خواهی کرد.

﴿٧﴾ فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ

فولادوند: اما کسی که کارنامه‌اش به دست راستش داده شود

مکارم: اما کسی که نامه اعمالش به دست راستش داده شده.

﴿٨﴾ فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا

فولادوند: بزودی اش حسابی بس آسان کنند

مکارم: به زودی حساب آسانی برای او می‌شود.

وَيَنْقَلِبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا ﴿٩﴾

فولادوند: و شادمان به سوی کسانش باز گردد

مکارم: و خوشحال به اهل و خانواده‌اش باز می‌گردد.

وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ ﴿١٠﴾

فولادوند: و اما کسی که کارنامه‌اش از پشت سرش به او داده شود

مکارم: و اما کسی که نامه اعمالش پشت سرش داده شده.

فَسَوْفَ يَدْعُو ثُبُورًا ﴿١١﴾

فولادوند: زودا که هلاک [خوبش] خواهد

مکارم: به زودی فریادش بلند می‌شود که ای وای بر من که هلاک شدم!

وَيَصْلَىٰ سَعِيرًا ﴿١٢﴾

فولادوند: و در آتش افروخته درآید

مکارم: و در شعله‌های سوزان آتش دوزخ می‌سوزد.

إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا ﴿١٣﴾

فولادوند: او در [میان] خانواده خود شادمان بود

مکارم: او در میان خانواده‌اش پیوسته (از کفر و گناه خود) مسرور بود!

إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحُورَ ﴿١٤﴾

فولادوند: او می‌پنداشت که هرگز برنخواهد گشت

مکارم: او گمان می‌کرد هرگز بازگشت نمی‌کند.

بَلَىٰ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا ﴿١٥﴾

فولادوند: آری در حقیقت پروردگارش به او بینا بود

مکارم: آری پروردگارش نسبت به او بینا بود (و اعمالش را برای حساب ثبت کرد).

فَلَا أُقْسِمُ بِالشَّقِيقِ ﴿١٦﴾

شبکه‌ی رشد، شبکه‌ی ملی مدارس ایران

فولادوند: نه نه سوگند به شفق

مکارم: سوگند به شفق!

وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ﴿١٧﴾

فولادوند: سوگند به شب و آنچه [شب] فروپوشاند

مکارم: و سوگند به شب و آنچه را جمع آوری می‌کند.

وَالْقَمَرَ إِذَا اتَّسَقَ ﴿١٨﴾

فولادوند: سوگند به ماه چون [ب در] تمام شود

مکارم: و سوگند به ماه آنگاه که بدر کامل می‌شود.

لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَن طَبَقٍ ﴿١٩﴾

فولادوند: که قطعا از حالی به حالی برخواید نشست

مکارم: که همه شما دائما از حالی به حال دیگر منتقل می‌شوید.

فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠﴾

فولادوند: پس چرا آنان باور نمی‌دارند

مکارم: پس چرا آنها ایمان نمی‌آورند؟

وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ ﴿٢١﴾

فولادوند: و چون بر آنان قرآن تلاوت می‌شود چهره بر خاک نمی‌سایند

مکارم: و هنگامی که قرآن بر آنها خوانده شود سجده نمی‌کنند؟

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يَكْذِبُونَ ﴿٢٢﴾

فولادوند: [نه] بلکه آنان که کفر ورزیده‌اند تکذیب می‌کنند

مکارم: بلکه کافران پیوسته آیات الهی را تکذیب می‌کنند.

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ﴿٢٣﴾

فولادوند: و خدا به آنچه در سینه دارند داناتر است

مکارم: و خداوند آنچه را در دل پنهان می‌دارند به خوبی می‌داند.

فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٤﴾

شبکه‌ی رشد، شبکه‌ی ملی مدارس ایران

فولادوند: پس آنان را از عذابی دردناک خبر ده

مکارم: پس آنها را به عذاب دردناک بشارت ده.

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٢٥﴾

فولادوند: مگر کسانی که گرویده و کارهای شایسته کرده‌اند که آنان را پاداشی بی‌منت خواهد بود

مکارم: مگر آنها که ایمان آورده‌اند و اعمال صالح انجام داده‌اند که برای آنها پاداشی است قطع نشدنی.

